

Pražané se stěhují do větších bytů

Obyvatelé metropole se spokojili s menšími byty než lidé jinde v Evropě. Brzy se to může změnit

27. června 2016

Martin Bajtler redaktor MF DNES

Garsonky už nejsou v kurzu. Pražané se postupně stěhují do stále větších bytů, a snaží se tak dohnat například obyvatele Vídně, Mnichova nebo Budapešti. Za těmito městy totiž Praha, pokud jde o průměrnou velikost bytů, dlouhodobě zaostává.

Průměrná obytná plocha bytu v přepočtu na jednoho obyvatele je podle posledních dat v Praze necelých 32 metrů čtverečních. Například zmiňovaná Budapešť přitom disponuje téměř 35 metry a na jednoho obyvatele Vídně připadá obytná plocha více než 46 metrů čtverečních. A podobná čísla se týkají také Drážďan, Mnichova a dalších německých měst.

Průměrná obytná plocha bytu v přepočtu na jednoho obyvatele je podle posledních dat v Praze necelých 32 metrů čtverečních. Například zmiňovaná Budapešť přitom disponuje téměř 35 metry a na jednoho obyvatele Vídně připadá obytná plocha více než 46 metrů čtverečních. A podobná čísla se týkají také Drážďan, Mnichova a dalších německých měst.

V tom, že Praha za těmito městy zatím stále zaostává, hraje roli například socialistická výstavba z minulosti. „V Praze je poměrně vysoký podíl bytů na panelových sídlištích na okraji města, které mají typicky spíše nižší výměry,“ vysvětluje mluvčí pražského Institutu plánování a rozvoje (IPR) Adam Švejda. Dalším důvodem je podle něj také například menší podíl rodinných domů ve struktuře bytového fondu nebo celkově nízký počet bytů v přepočtu na tisíc obyvatel (tedy že v jednom bytě žije více lidí než v jiných evropských městech).

V tom, že Praha za těmito městy zatím stále zaostává, hraje roli například socialistická výstavba z minulosti. „V Praze je poměrně vysoký podíl bytů na panelových sídlištích na okraji města, které mají typicky spíše nižší výměry,“ vysvětluje mluvčí pražského Institutu plánování a rozvoje (IPR) Adam Švejda. Dalším důvodem je podle něj také například menší podíl rodinných domů ve struktuře

bytového fondu nebo celkově nízký počet bytů v přepočtu na tisíc obyvatel (tedy že v jednom bytě žije více lidí než v jiných evropských městech).

V tom, že Praha za těmito městy zatím stále zaostává, hraje roli například socialistická výstavba z minulosti. „V Praze je poměrně vysoký podíl bytů na panelových sídlištích na okraji města, které mají typicky spíše nižší výměry,“ vysvětluje mluvčí pražského Institutu plánování a rozvoje (IPR) Adam Švejda. Dalším důvodem je podle něj také například menší podíl rodinných domů ve struktuře bytového fondu nebo celkově nízký počet bytů v přepočtu na tisíc obyvatel (tedy že v jednom bytě žije více lidí než v jiných evropských městech).

„Obecně platí, že průměrná plocha bytu na obyvatele je ovlivněna především ekonomickou vyspělostí daného města. S tím úzce souvisí i rozdíly v koupěschopnosti obyvatelstva, které ovlivňují, jak velké byty si mohou rodiny či jednotlivci pořídít,“ dodává Švejda.

Silné ročníky chtějí větší byty

Praha by však za ostatními středoevropskými velkoměsty nemusela zaostávat příliš dlouho. Na současné podobě trhu s pražskými byty se totiž začíná ukazovat, že je pro lidi cesta k vlastnímu bydlení snazší než dříve, a také to, že mají zájem stěhovat se do většího, zatímco před finanční krizí byl největší zájem spíše o malé byty a garsonky.

Né podobě trhu s pražskými byty se totiž začíná ukazovat, že je pro lidi cesta k vlastnímu bydlení snazší než dříve, a také to, že mají zájem stěhovat se do většího, zatímco před finanční krizí byl největší zájem spíše o malé byty a garsonky.

„V Praze je již delší dobu vysoká poptávka po bytech kategorie 2+1, popřípadě 2+KK. Jde o kompromis mezi garsonkou, která je vhodná většinou pro jednoho člověka, a velkými byty, u kterých je potřeba úhrada vyšší kupní ceny,“ říká Michal Pich z realitního serveru **Realitycechy.cz**. V posledních dvou letech však podle něj začal výrazně stoupat zájem i o větší byty než se zmiňovanou dispozicí 2+1. A to kvůli nízkým úrokovým sazbám hypoték, které je dělají dostupnější.

A poptávka po velkých bytech by měla stoupat i nadále. Podle analytika společnosti Deloitte Davida Marka chtějí lidé bydlet komfortněji. „Zároveň se na tom podepisuje i fakt, že generace silných ročníků ze sedmdesátých let, která si pořizovala bydlení někdy před sedmi lety, teď zakládá rodiny a logicky potřebuje více prostoru,“ dodává Marek.

Průměrná plocha pražských bytů v přepočtu na jednoho obyvatele by tak podle odhadů Deloitte mohla do roku 2035 vzrůst ze současných 32 metrů čtverečních až na 40 metrů, což odpovídá zhruba aktuálnímu stavu v Drážďanech či v Mnichově.

Průměrná plocha pražských bytů v přepočtu na jednoho obyvatele by tak podle odhadů Deloitte mohla do roku 2035 vzrůst ze současných 32 metrů čtverečních až na 40 metrů, což odpovídá zhruba aktuálnímu stavu v Drážďanech či v Mnichově.

Má smysl zmenšovat?

Na velikosti bytů v Praze se však nakonec může podepsat ještě jeden faktor. A to opačným směrem, tedy spíše k jejich zmenšování. Podle prognóz IPR by totiž do roku 2050 mohlo v Praze přibýt v nejkrajnějším případě až čtyři sta tisíc obyvatel. Do hlavního města by se měli ve velkém stěhovat lidé ze středních Čech i z ciziny.

V souvislosti s otázkou, jak těmto lidem zajistit bydlení, hovoří urbanisté například o stavbě výškových budov, zastavění takzvaných brownfieldů nebo dostavbě domů do proluk. A jednou ze zvažovaných možností je také zahušťování širšího centra města malými a cenově relativně dostupnými byty. Stejně jako je tomu třeba v New Yorku nebo v některých asijských městech. Podle Institutu plánování a rozvoje však není jisté, zda by Pražané takový trend přijali.

V souvislosti s otázkou, jak těmto lidem zajistit bydlení, hovoří urbanisté například o stavbě výškových budov, zastavění takzvaných brownfieldů nebo dostavbě domů do proluk. A jednou ze zvažovaných možností je také zahušťování širšího centra města malými a cenově relativně dostupnými byty. Stejně jako je tomu třeba v New Yorku nebo v některých asijských městech. Podle Institutu plánování a rozvoje však není jisté, zda by Pražané takový trend přijali.

„Kvalita bydlení souvisí i s velikostí bytů. Ambicí Prahy by tedy nemělo být to, aby její obyvatelé žili v příliš malých bytech, a to tím spíše, že oproti některým jiným městům není v hlavním městě nedostatek volné a potenciálně zastavitelné půdy,“ uvádí Švejda.

To, že člověk bydlí ve velkém bytě, však podle sociologů ještě neznamená, že je se svým bydlením spokojen. „Například starší lidé jsou s rozlohou svého bytu většinou spokojeni, a to bez ohledu na jeho skutečnou plochu,“ uvádí Martin Lux ze Sociologického ústavu Akademie věd. A na to, zda by Pražané koncept mikrobydlení přijali, by zcela jistě měla vliv i cena takových bytů. „*Pokud se na trhu objeví cenově dostupné a přitom kvalitní bydlení, tak to má zpravidla vždy úspěch. Bez ohledu na obytnou plochu bytu,*“ doplňuje Michal Pich.